

[Ninn-Hansen]

fastholde synspunktet ligestilling; men altså også de fire andre partier.

Så har jeg hørt, at til trods for at repræsentanter for et meget stort flertal i folketinget indtog denne stilling til det centrale spørgsmål, har regeringen deltaget sammen med andre i en beslutning om, at Liechtenstein skulle optages, selv om vi ikke har hørt spor om det i det udenrigspolitiske nævn eller andre steder. Det synes jeg måske nok ikke helt har den samarbejds karakter, vi kunne ønske, og jeg vil i hvert fald gerne høre en forklaring på det.

Ved siden af spørgsmålet om det europæiske samarbejde er NATO-samarbejdet selvfølgelig noget at det, vi lægger vægt på i det konservative folkeparti bliver fortsat med regeringen. Jeg har også i den forbindelse et spørgsmål at stille udenrigsministeren. Da udenrigsministeren sikkert er af samme opfattelse som jeg, om, at forsvaret er en væsentlig del af vor NATO-politik, vil jeg gerne høre, om udenrigsministeren kan give nogen meddelelse om, på hvilket tidspunkt man vil påbegynde forhandlingerne om den kommende forsvarsordning. Jeg tror, vi er enige om, at det er vigtigt at begynde i god tid, og der er kommet meddelelser frem om forsvarets nuværende stilling, om mangler, der kan gøre det velbegrunder at begynde tidligt på disse drøftelser. Derfor vil jeg gerne høre, hvad udenrigsministeren kan sige om dette, men vi deltager selvsagt som tidligere i et fællesarbejde her.

Jeg vil gerne fremhæve, at dette, at vi lægger overordentlig vægt på det, der samler de tre partier og andre partier, som jeg her har nævnt: Europapolitikken og den politik, der vedrører vor sikkerhed, ikke betyder, at vi skal isolere os. Der blev sagt nogle rigtige bemærkninger om Kina. Kina er et land, der i politisk system står os fjernt, men jeg mener både af sikkerhedsmæssige grunde og med de økonomiske muligheder, vi har med hensyn til eksport, at det er vigtigt, at vi finder et samarbejds mønster med dem og udbygger det.

Jeg mener også, at vi skal interessere os for lande, som vi ikke har noget politisk fællesskab med. Det rejser så spørgsmålet, hvis man anerkender dette, hvordan i alverden man så kan mene, at man, når det drejer sig om sport eller indkøb, skal begynde at sige, at disse andre lande kan vi ikke have med at

gøre, fordi vi ikke synes om deres politiske systemer. Det gør man da heller ikke generelt, men man gør det i isolerede tilfælde, og det er vi imod. Sportsfolkene må selvfølgelig selv bestemme, hvem de ønsker at have sportskonkurrence med. Danske firmaer må selv bestemme, hvem de køber hos. Vi har fra gammel tid haft en tradition her i landet for, at man ikke skeler til, hvem samarbejdspartneren er handelsmæssigt, hvordan han er politisk. Det var tilfældet i Stauningtiden. Det bør det også være i dag. Vi kan have sympati, vi kan have antipati mod lande, men vi skal jo alle leve i en fælles verden også handelsmæssigt.

Melchior (CD):

Må jeg starte med at udtale sympati for det selvvalgte martyrium, som vor tidligere udenrigsminister, tingets nuværende formand, må henslæbe dagen i, naglet til formandsstolen, som han er, og altså for første gang i mange år ikke vil være i stand til at deltage i en udenrigspolitisk debat. At han så også slipper for at skulle stå til svar for, hvad han, siden vi sidst havde udenrigspolitisk debat, måtte have begået, skal sandelig være ham vel undt. Det har han jo gjort så tit før.

Det var også for CD en tilfredsstillelse, at vi af både tiltrædelsestalen og af udenrigsministerens tale i dag kunne forstå, at den nye regering baserer dansk udenrigspolitik på de samme grundpiller, som der er tradition for, og som – som hr. Ninn-Hansen nævnte – 3 partier har deltaget i længe og vidtgående. Det er der ikke noget at sige til, fordi de har altså gjort det længere end nogle af de nyere deltagere, men jeg bemærkede da med glæde, at hr. Ninn-Hansen ved slutningen af sin tale sagde, at der også var flere – og jeg er ikke i tvivl om, at hr. Ninn-Hansen derved tænkte bl.a. på CD – der såvel i den almene udenrigspolitik som i den danske sikkerhedspolitik kan bakke op bag og være partner i den linje, som den hidtidige regering har ført, og som den nuværende regering fører. Derom skal ingen tvivl herske.

Jeg ser mig ikke i stand til på et kvarter at gå hele kalejdoskopet igennem i udenrigsministerens bredt anlagte redegørelse. Jeg skal derfor koncentrere mig om nogle enkelte punkter. Det var ikke ret mange ord, uden-